

1

۱۹۲

بسمه تعالی

موافقتنامه بازرگانی (تجارتی) بین
دولت انتقالی اسلامی افغانستان

و

دولت جمهوری اسلامی ایران

مقدمه:

دولت انتقالی اسلامی افغانستان و دولت جمهوری اسلامی ایران که از این پس "طرفهای متعاقد" نامیده میشوند، نظر به علاقه متقابلی که به تحکیم و توسعه روابط بازرگانی (تجارتی) و گسترش و تنوع مبادلات تجاری و ارتقاء سطح همکاریهای تجاری برپایه برابری، عدم تبعیض و حفظ منافع متقابل دارند، بشرح ذیل توافق نمودند.

ماده (۱)

موضوع موافقتنامه

مبادلات تجاری بین طرفهای متعاقد و قراردادهای منعقد شده بین اشخاص حقیقی و حقوقی دو کشور در چارچوب این موافقتنامه و با رعایت قوانین و مقررات جاری هر یک از طرفهای متعاقد و همچنین قانون اصول کلی مشترک و رویه بین المللی انجام می گردد.

نسخه ۶۴۴۱
۱۳۸۲، ۱۱/۱۱

ماده (۲)

صادرات مجدد به یک کشور ثالث

صدور کالاهایی که براساس این موافقت‌نامه بین دو کشور مبادله می‌شود، به کشورهای ثالث تابع ترتیبات جاری و با آئینده فی مابین می‌باشد.

ماده (۳)

صدور گواهی مبدا

هر یک از طرفهای متعاقد طبق قوانین و مقررات خود نسبت به صدور گواهی مبدا برای کالاهایی که به کشور طرف متعاقد دیگر صادر می‌کند، اقدام خواهد کرد. به این منظور کالاهایی که تماماً در ایران تولید یا ساخته شده باشد و یا اینکه ۵۰ درصد (فی صد) یا بیشتر از ارزش کل آن در ایران تولید و یا ساخته شده باشد و آخرین مرحله ساخت آن نیز در ایران صورت گرفته باشد، کالاهای ایرانی و کالاهایی که تماماً در افغانستان تولید یا ساخته شده باشد و یا اینکه ۵۰ درصد (فی صد) یا بیشتر از ارزش کل آن در افغانستان تولید و یا ساخته شده باشد و آخرین مرحله ساخت آن نیز در افغانستان صورت گرفته باشد کالاهای افغانی خوانده می‌شود.

ماده (۴)

استانداردها

مبادله کالاها و خدمات بین دو کشور در چارچوب این موافقت‌نامه و براساس استانداردهای مورد توافق سازمان‌های ذیربط طرفهای متعاقد صورت گیرد.

ماده (۵)

حقوق گمرکی، سود بازرگانی (منفعت تجارتي)، مالیاتها و هزینه‌ها (مصارف)

هیچیک از طرفهای متعاقد نباید در مورد محصولات صادراتی طرف متعاقد دیگر، حقوق گمرکی، سود بازرگانی (منفعت تجارتي) و مالیات به میزانی بیش از محصولات مشابه سایر کشورها اخذ کند. میزان حقوق گمرکی، سود بازرگانی (منفعت تجارتي) و مالیات باید طبق قوانین و مقررات جاری هر دو کشور متعاقد تعیین گردد.

ماده (۶)

اقدامات غیر تعرفه‌ای

طرفهای متعاقد بمنظور توسعه روابط بازرگانی (تجارتي) بین دو کشور، موافقت نمودند نسبت به کاهش یا حذف موانع تعرفه‌ای یا اعطای ترجیحات غیر تعرفه‌ای بطور متقابل در چارچوب قراردادهای جانبی که عنداللزوم دستگاههای اجرایی طرفهای متعاقد منعقد خواهند کرد، اقدام نمایند.

ماده (۷)

نظام پرداختها و دریافتها و ارزی (اسعاری)

کلیه دریافتها و پرداختهای ارزی (اسعاری) ناشی از اجرای این موافقت‌نامه و تسویه (تصفیه) حسابها به ارز (اسعار) قابل مبادله بین‌المللی و طبق قوانین جاری دو کشور و سایر روشهای پرداختی قابل قبول در مبادلات تجاری بین‌المللی که تدارک آنها مخالف قوانین جاری دو کشور نباشد، صورت گیرد.

ماده (۸)

شرکت در نمایشگاهها و بازارهای مکاره (فروش کالا)

هریک از طرفهای متعاقد، مؤسسات و شرکتهای تجاری خود را به شرکت در نمایشگاههای بین‌المللی و یا اختصاصی که در کشور طرف متعاقد دیگر برگزار میشود، تشویق و ترغیب خواهد نمود و حتی الامکان تسهیلات لازم را در اختیار مؤسسات و شرکتهای تجاری طرف متعاقد دیگر قرار می‌دهد.

ماده (۹)

تسهیلات کنسولی (قونسولی)

طرفهای متعاقد جهت گسترش روابط تجاری فی‌مابین دو کشور توافق نمودند نسبت به ایجاد تسهیلات کنسولی از قبیل اعطای روادید (ویزا) تجاری و تسجیل مدارک تجاری و اسناد به رویه متقابل اقدام نمایند.

ماده (۱۰)

تاسیس دفتر یا مرکز تجاری

بمنظور تسهیل و توسعه مبادلات کالا و خدمات و اطلاعات بازرگانی (تجارتی) فی‌مابین دو کشور هر یک از طرفهای متعاقد اجازه خواهد داد که طرف متعاقد دیگر یک دفتر یا مرکز تجاری در قلمرو وی به موجب قوانین و مقررات جاری کشور میزبان تأسیس نماید. عده کارکنان و تجهیزات دفتر یا مرکز مزبور و تعداد شعب آن منوط به توافقی‌های آینده طرفهای متعاقد می‌باشد.

ماده (۱۱)

ایجاد توازن در مبادلات بازرگانی (تجارتی)

هر یک از طرفهای متعاقد بمنظور رسیدن به یک روند متوازن در مبادلات بازرگانی (تجارتی) فی‌مابین، نیازهای بازرگانی (تجارتی) خود را با رعایت اولویت در خارج، قلمرو طرف متعاقد دیگر، تسهیل خواهد کرد.

ماده (۱۲)

همکاریهای اطاقهای بازرگانی (تجارتی) و تبادل هیاتها

طرفهای متعاقد موافقت نمودند که اطاقهای بازرگانی (تجارتی) خود را به همکاری مؤثر و نزدیک و در صورت لزوم به برقراری اتاق مشترک بازرگانی (تجارتی) و تبادل هیاتهای بازرگانی (تجارتی) و برگزاری هم اندیشی‌ها (تبادل افکار) و فراهمی‌هایی (گردهمایی‌ها) تخصصی بمنظور آشنایی با محصولات یکدیگر و بازاریابی آنها تشویق کنند و برای نیل به این منظور تسهیلات لازم را فراهم آورند.

ماده (۱۳)

گسترش و تنوع روابط تجاری

طرفهای متعاقد بمنظور توسعه روابط تجاری، اشخاص حقیقی و حقوقی کشور خود را به اجرای روشهای تجارت بین الملل از قبیل بیع متقابل (بای بک) مبادلات جبرانی و نیز تشکیل مشارکتهای بازرگانی (تجارتی)، سرمایه‌گذاری و همکاریهای بلندمدت (درازمدت) تجاری تشویق و تجویز می‌نمایند.

ماده (۱۴)

عبور کالا

طرفهای متعاقد براساس چارچوب قوانین و مقررات، تسهیلات ضروری را برای ترانزیت کالاها در قلمرو دوکشور مهیا می‌نمایند.

ماده (۱۵)

کمیته مشترک

طرفهای متعاقد موافقت نمودند که کارگروه مشترک بازرگانی (تجارتی) مرکب از تعداد مساوی از نمایندگان هر دو طرف تشکیل و به صورت ۶ ماهه و یا سالانه به طور متناوب در قلمرو هر یک از دوکشور تشکیل جلسه دهد. وظایف کارگروه به قرار ذیل خواهد بود:

۱- نظارت بر حسن اجرای این موافقت‌نامه.

۲- ارائه راه حل برای رفع مشکلاتی که ممکن است در جریان اجرای این

۳- بررسی و مطالعه در امر تجارت آزاد از تولیدات دو کشور و راههای افزایش و تنوع تجارت فیما بین و تقدیم پیشنهادات اجرایی در این خصوص به طرفهای متعاقد.

۴- اصلاحات پیشنهادی و بازنگری متن این موافقتنامه.

ماده (۱۶)

دسترسی به مراجع قضایی

طرفهای متعاقد موافقت خود را نسبت به رفتار مساوی بین اتباع دو طرف برای دستیابی به محاکم قضایی در قلمرو دیگری و نیز معافیت اتباع طرف متعاقد دیگر از سپردن تأمینی که به لحاظ تابعیت خارجی آنها در قوانین هریک از دو طرف متعاقد مقرر شده، اعلام نمودند.

ماده (۱۷)

حفظ بهداشت عمومی (صحت عامه) و منافع ملی

مفاد این موافقتنامه حقوق هر یک از طرفهای متعاقد را در اعمال هر نوع ممنوعیت یا محدودیت در خصوص حفظ منافع ملی، حفظ بهداشت عمومی (صحت عامه) و یا جلوگیری از امراض و آفات حیوانی و نباتی تحدید نمی نماید.

ماده (۱۸)

کمیسیون حل اختلاف

کلیه مسایل و اختلافاتی که ممکن است در رابطه با این موافقتنامه بروز نماید، توسط هر یک از طرفهای متعاقد جهت ارایه راه حل، به کمیسیونی مرکب از یک نماینده از هر یک از طرفهای متعاقد و یک یا سه شخصیت بین المللی که تابعیتی غیر از تابعیت طرفهای متعاقد را دارا بوده و با توافق نمایندگان مزبور انتخاب می شوند، ارجاع خواهد شد. کمیسیون مکلف است با توجه به قواعد و مقررات و عرف بین المللی، وقایع را بررسی و راه حل مناسب را به طرفهای متعاقد ارایه کند.


ماده (۱۹)

مدت اعتبار موافقتنامه

این موافقتنامه از تاریخ آخرین اطلاع هر یک از طرفهای متعاقد به

مقررات خود در باره لازم الاجرا شدن این موافقت نامه بعمل آورده است برای مدت ۵ سال بموقع اجراء گذارده خواهد شد. پس از مدت مزبور این موافقت نامه خود به خود برای دوره های ۵ ساله تمدید خواهد شد مگر اینکه یکی از طرفهای متعاقد ۶ ماه قبل از خاتمه دوره مربوطه عدم تمدید آنرا کتباً به اطلاع طرف متعاقد دیگر برساند.

پس از انقضا مدت اعتبار این موافقت نامه مقررات آن در مورد قراردادهایی که به موجب آن به امضا رسیده و در حال اجرا می باشد تا حداکثر یک سال پس از انقضا این موافقت نامه معتبر خواهد بود، مگر اینکه طرف های متعاقد بنحو دیگری توافق نمایند. این موافقت نامه در یک مقدمه و ۱۹ ماده در تاریخ ۱۳۸۱/۱۰/۱۵ در دو نسخه اصلی به زبان فارسی (دری) تنظیم گردید که هر دو متن از اعتبار یکسان برخوردار است. /ط

 از طرف دولت

جمهوری اسلامی ایران
محمد شریعتمداری
وزیر بازرگانی

از طرف دولت

انتقالی اسلامی افغانستان
سید مصطفی کاظمی
وزیر تجارت